

[Industriministeren]

Frederiksborg Bank fremgik der ikke oplysninger om enkeltengagementer.

Oplysninger herom ville i øvrigt være i strid med tavshedsforskrifterne for ledelsen i henhold til bank- og sparekasselovens § 54, stk. 2.

Tilsynet har oplyst, at enkeltengagementer ikke havde nogen indflydelse på beregningen af 8 pct.-kravet i § 21 i bank- og sparekasseloven.

Spm. nr. S 512

Til *industriministeren* (10/1 85) af:

Maisted (FD):

»Vil ministeren redegøre for den juridiske baggrund for at behandle aktionærer, indskydere, låntagere og ansatte forskelligt i forbindelse med Kronebankens vanskeligheder?«

Begrundelse

Hvis staten føler et medansvar for Kronebankens vanskeligheder på grund af et eller flere nødlidende u-landsprojekter, er det vanskeligt at forstå, at ikke alle implicerede parter i Kronebanken behandles ens.

Svar (18/1 85):

Industriministeren (Stetter):

Der er i lovgivningen for de nævnte persongrupper fastsat forskellige regler, der fastslår deres rettigheder og forpligtelser i overensstemmelse med den forskellige situation, de juridisk befinder sig i.

For aktionærer gælder, at de som ejere og dermed indskydere af aktiekapital hæfter med det af dem indskudte beløb over for bankens kreditorer.

Indskydere af ansvarlig indskudskapital hæfter i henhold til bank- og sparekasselovens § 22, stk. 2, ligeledes for bankens tab, dog kun i det omfang tabene ikke dækkes af aktiekapitalen eller reserverne. Indskydere er gjort opmærksom herpå gennem oplysninger på indskudsbeviset.

Med hensyn til indskydere i øvrigt gælder, at de har indgået en aftale om indskud. For de beløb, de har stående på deres konti, er de kreditorer i banken. At beskytte dem er det vigtigste formål med bank- og sparekasseloven. Det sker dels i form af materielle regler som f.eks. §§ 21 og 23, der indeholder

krav til egenkapitalens størrelse og krav om begrænsning af enkeltengagementers størrelse, dels gennem det tilsyn, som udøves af tilsynet med banker og sparekasser.

Låntagernes retsstilling over for banken har ingen retlig sammenhæng med bankens økonomiske situation. Bestemmelser om låneforholds retlige stilling beror på, hvad der er aftalt i den enkelte kontrakt suppleret af formuerettens almindelige regler.

Retsstillingen for de ansatte beror på den arbejdsretlige lovgivning. En særlig sikring af de ansattes lønkrav følger af reglerne om Lønmodtagernes Garantifond og privilegier for visse lønkrav i tilfælde af konkurs.

Spm. nr. S 513

Til *socialministeren* (10/1 85) af:

Lenger (VS):

»Med hvilken lovhjemmel har ministeren betinget sig, at brugere af geriatrisk center – tidligere Diakonissestiftelsen – skal præstere en egenbetaling på 40 pct. af deres bruttoindkomst, for at Københavns kommune kan opnå tilskud fra ministeriet?«

Begrundelse

Naive sjæle havde måske forestillet sig, at skandalen om Diakonissestiftelsen var slut med nedlæggelsen. Men straks efter oprettelsen af geriatrisk center melder det næste problem sig: der skal tilsyneladende opkræves egenbetaling – oven i købet af en patientgruppe, der hører til samfundets allersvageste.

Københavns kommunes hospitalsborgmester har oplyst, at egenbetalingen på 40 pct. af bruttoindkomsten blev stillet som betingelse for, at socialministeriet ville engagere sig økonomisk i projektet. Det ønskes derfor oplyst, hvilken formel status centeret har, og hvilken hjemmel ministeriet har haft til at kræve denne egenbetaling indført.

Egenbetalingen modvirker centerets formål og er derfor i enhver henseende uacceptabel. Når brugerne skal betale så stor en del af deres indtægt og tillige afholde de faste udgifter, som de i forvejen afholder, er enhver behandling og genoptræning umulig, enten fordi brugerne ikke er motiverede under disse forhold, eller også fordi de simpelt hen ikke vil bruge centeret. De har ganske